

Georg Wilhelm Friedrich Hegel

Fenomenologie ducha

Přeložili Jan Kuneš a Milan Sobotka
s počátečním východiskem v překladu Jana Patočky

Filosofia
Praha 2019

Obsah

PŘEDMLUVA [O vědeckém poznání]	21
I. [Vědecký úkol současnosti]	21
1. [Pravda jako vědecký systém]	21
2. [Současné vzdělání]	24
3. [Pravda jako princip a její rozvinutí]	27
II. [Vývoj vědomí k vědě]	33
1. [Pojem absolutna jako subjektu]	33
2. [Vznikání vědění]	42
3. [Vzdělání individua]	44
III. [Filosofické poznání]	49
1. [Pravda a nepravda]	49
2. [Historické a matematické poznání]	52
3. [Pojmové poznání]	56
IV. [Co se vyžaduje pro filosofické studium]	67
1. [Spekulativní myšlení]	67
2. [Genialita a zdravý lidský rozum]	72
3. [Autor a publikum]	77

I. VĚDA FENOMENOLOGIE DUCHA

ÚVOD [Záměr a metoda předloženého díla]	83
---	----

(A) VĚDOMÍ

I. SMYSLOVÁ JISTOTA – ČILI „TOTO“ A MÍNĚNÍ	97
1. [Předmět smyslové jistoty]	98
2. [Subjekt smyslové jistoty].	101
3. [Zkušenost smyslové jistoty].	102
II. VJEM – ČILI VĚC A KLAM	109
1. [Jednoduchý pojem věci]	110
2. [Rozporný vjem věci]	112
3. [Pohyb k nepodmíněné obecnosti a k říši rozvažování]	116
III. SÍLA A ROZVAŽOVÁNÍ, JEV A NADSMYSLOVÝ SVĚT	121
1. [Síla a hra sil]	123
2. [Nitro]	129
[α) Nadsmyslový svět]	129
[(1) Nitro, jev, rozvažování]	129
[(2) Nadsmyslové jako jev]	130
[(3) Zákon jako pravda jevu]	132
[β) Zákon jako rozdíl a stejnojmennost]	134
[(1) Určité zákony a obecný zákon]	134
[(2) Zákon a síla]	135
[(3) Vysvětlení]	138
[γ) Zákon čistého rozdílu, převrácený svět]	139
3. [Nekonečnost]	143
[Rekapitulace a závěr]	146

(B) SEBEVĚDOMÍ

IV. PRAVDA JISTOTY SEBE SAMA	151
1. [Sebevědomí o sobě]	152
2. [Život]	153
3. [Já a žádost]	156
A. Samostatnost a nesamostatnost sebevědomí; panství a rabství	158
1. [Dvojí sebevědomí]	159
2. [Zápas protikladných sebevědomí]	160
3. [Pán a rab]	163
[α] Panství]	163
[β] Strach]	165
[γ] Utváření]	165
B. Svoboda sebevědomí; stoicismus, skepticismus a nešťastné vědomí	167
[Úvod. Stupeň vědomí zde dosažený: myšlení]	167
1. [Stoicismus]	168
2. [Skepticismus]	171
3. [Nešťastné vědomí. (Zbožný subjektivismus)]	174
[α] Měnlivé vědomí]	174
[β] Podoba neměnného]	175
[γ] Sjednocení skutečného se sebevědomím]	177
[(1) Čisté vědomí, mysl, zbožnost]	178
[(2) Jednotlivá bytnost a skutečnost. Činnost zbožného vědomí]	180
[(3) Sebevědomí přichází k rozumu. (Sebeumrtvování)]	183

(C)

(AA) ROZUM

V. JISTOTA A PRAVDA ROZUMU	189
1. [Idealismus]	190
2. [Kategorie]	192
3. [Poznání vykonávané prázdným (subjektivním) idealismem]	194
A. POZORUJÍCÍ ROZUM	196
a) Pozorování přírody	198
1. [Pozorování přírodnin]	198
[α] Popis	198
[β] Vytýkání znaků	199
[γ] Nacházení zákonů	202
[(1) Pojem zákona a zkušenost o něm]	202
[(2) Experiment]	204
[(3) Materie]	206
2. [Pozorování organična]	207
[α] Obecné určení organična	207
[(1) Organično a elementy]	207
[(2) Pojem účelu v pojetí rozumového instinktu]	209
[(3) Samostatná činnost organična, jeho vnitřek a vnějšek]	211
[β] Podoba organična	213
[(1) Organické vlastnosti a systémy]	213
[(2) Momenty vnitřku ve svém vzájemném vztahu]	215
[(3) Vztah stránek vnitřku ke stránkám vnějšku]	219

[γ] Myšlenka organična]	221
[(1) Organická jednota]	221
[(2) Překonání zákona]	222
[(3) Organický celek; jeho svoboda a určenost]	225
3. [Pozorování přírody jako organického celku]	227
[α] Organizace neorganična: specifická váha, koheze, číslo]	227
[β] Organizace organické přírody: rod, druh, jednotlivost, individuum]	231
[γ] Život jako nahodilý rozum]	233
b) Pozorování sebevědomí v jeho čistotě a v jeho vztahu k vnější skutečnosti; logické a psychologické zákony	236
1. [Zákony myšlení]	237
2. [Psychologické zákony]	238
3. [Zákon individuality]	240
c) Pozorování vztahu sebevědomí k jeho bezprostřední skutečnosti; fyziognomika a frenologie	242
1. [Fyziognomický význam orgánů]	243
2. [Mnohoznačnost tohoto významu]	248
3. [Frenologie]	253
[α] Lebka pojatá jako vnější skutečnost ducha]	253
[β] Vztah tvaru lebky k individualitě]	257
[γ] Vloha a skutečnost]	264
[Zakončení]	267
B. USKUTEČNĚNÍ ROZUMNÉHO SEBEVĚDOMÍ SEBOU SAMÝM	273
1. [Bezprostřední směr pohybu sebevědomí, říše mravnosti]	273
2. [Obrácený pohyb obsažený v tomto směru, vznikání morality]	276

a) Slast a nutnost	280
1. [Slast]	281
2. [Nutnost]	282
3. [Rozpor v sebevědomí]	283
b) Zákon srdce a šílenství samolibosti	284
1. [Zákon srdce a zákon skutečnosti]	285
2. [Srdce se vkládá do skutečnosti]	286
3. [Vzpouora individuality čili šílenství samolibosti]	288
c) Ctnost a běh světa	291
1. [Vázanost sebevědomí na obecno]	291
2. [Běh světa jako skutečnost obecna v individualitě]	293
3. [Individualita jako realita obecna]	296
C. INDIVIDUALITA, JEŽ JE SI O SOBĚ A PRO SEBE REÁLNÁ	299
a) Duchovní zvířena a podvod – čili věc sama	300
1. [Pojem individuality jako reálné]	300
2. [Věc sama a individualita]	305
3. [Vzájemný podvod a duchovní substance]	309
b) Zákonodárný rozum	314
c) Rozum zkoušející zákony	319

(BB) DUCH

VI. DUCH	325
A. PRAVDIVÝ DUCH, MRAVNOST	328
a) Mravní svět, lidský zákon a božský zákon, muž a žena	329
1. [Lid a rodina. Zákon dne a právo stínů]	329
[α] Lidský zákon]	329
[β] Božský zákon]	330
[γ] Právo jednotlivce]	332

2. [Pohyb v obou zákonech]	334
[α] Vláda, válka, negativní moc]	334
[β] Mravní vztah muže a ženy jako bratra a sestry]	335
[γ] Vzájemný přechod obou stránek, božského a lidského zákona]	337
3. [Mravní svět jako nekonečnost čili totalita]	338
b) Mravní jednání, lidské a božské vědění, vina a osud	340
1. [Rozpor bytnosti a individuality]	340
2. [Protiklady mravního jednání]	343
3. [Rozklad mravní bytnosti]	346
c) Právní stav	351
1. [Platnost osoby]	351
2. [Nahodilost osoby]	352
3. [Abstraktní osoba, pán světa]	353
B. DUCH SOBĚ ODCIZENÝ – VZDĚLÁNÍ	355
a) Svět sobě odcizeného ducha	358
(I) Vzdělání a jeho říše skutečnosti	358
1. [Vzdělání jako odcizení přirozeného bytí]	359
[α] Dobro a špatnost, státní moc a bohatství]	360
[β] Soud sebevědomí, ušlechtilé a podlé vědomí]	363
[γ] Služba a rada]	367
2. [Řeč jako skutečnost odcizení čili vzdělání]	369
[α] Lichocení]	371
[β] Řeč rozervanosti]	375
[γ] Marnivost vzdělání]	378
(II) Víra a čisté pochopení	382
1. [Myšlenka víry]	382
2. [Předmět víry]	386
3. [Rozumovost čistého pochopení]	388

b) Osvícenství	389
(I) Boj osvícenství s pověrou	391
1. [Negativní vztah pochopení k víře]	391
[α] Rozšíření čistého pochopení]	391
[β] Pochopení v protikladu k víře]	395
[γ] Pochopení jako nepochopení sebe]	397
2. [Osvícenská nauka]	399
[α] Osvícenství převrací víru]	399
[β] Pozitivní teze osvícenství]	404
[γ] Užitečnost jako základní pojem osvícenství]	406
3. [Právo osvícenství]	409
[α] Svěhybnost myšlenky]	409
[β] Kritika pozic víry]	411
[γ] Vyprázdňení víry]	414
(II) Pravda osvícenství	415
1. [Čisté myšlení a čistá materie]	417
2. [Svět užitečnosti]	419
3. [Jistota sebe sama]	421
c) Absolutní svoboda a hrůzovláda	422
1. [Absolutní svoboda]	422
2. [Hrůzovláda]	425
3. [Procitání svobodné subjektivity]	428
C. DUCH MAJÍCÍ JISTOTU SEBE SAMA – MORALITA	431
a) Morální názor světa	432
1. [Postulovaná harmonie povinnosti a skutečnosti]	432
2. [Božský zákonodárce a nedokonalé morální sebevědomí]	437
3. [Morální svět jako představa]	439

b) Zastírání	442
1. [Rozpory morálního názoru světa]	443
2. [Rozplynutí morality v její protiklad]	446
3. [Pravda morálního sebevědomí]	448
c) Svědomí, krásná duše, zlo a odpuštění zla	452
1. [Svědomí jako svoboda, kterou má jáství v sobě samém]	453
[α) Svědomí jako skutečnost povinnosti]	454
[β) Uznání přesvědčení]	458
[γ) Absolutní svoboda přesvědčení]	459
2. [Obecnost svědomí]	464
[α) Neurčenost přesvědčení]	464
[β) Řeč přesvědčení]	466
[γ) Krásná duše]	468
3. [Zlo a odpuštění zlého]	471
[α) Konflikt svědomitosti s pokrytectvím]	472
[β) Morální soud]	474
[γ) Odpuštění a smíření]	478

(CC) NÁBOŽENSTVÍ

VII. NÁBOŽENSTVÍ	481
A. PŘÍRODNÍ NÁBOŽENSTVÍ	488
a) Světelná bytnost	489
b) Rostlina a zvíře	491
c) Tvůrce	492
B. UMĚLECKÉ NÁBOŽENSTVÍ	495
a) Abstraktní umělecké dílo	498
1. [Podoba boha]	498

2. [Hymnus]	501
3. [Kult]	503
b) Živoucí umělecké dílo	506
c) Duchovní umělecké dílo	511
1. [Epos]	511
[α] Jeho mravní svět]	511
[β] Lidé a bohové]	512
[γ] Bohové mezi sebou]	514
2. [Tragédie]	515
[α] Individuality chóru, hrdinů, božských mocí]	516
[β] Dvojnáčnost ve vědomí individuality]	518
[γ] Zánik individuality]	520
3. [Komédie]	522
[α] Bytnost přírodního jsoucná]	523
[β] Nebytnostnost abstraktní individuality božství]	524
[γ] Jednotlivé jáství mající jistotu sebe jako absolutní bytnosti]	525
C. ZJEVENÉ NÁBOŽENSTVÍ	525
1. [Předpoklady pro pojem zjeveného náboženství]	526
2. [Jednoduchý obsah absolutního náboženství: skutečnost, že Bůh se stal člověkem]	530
[α] Bezprostřední jsoucnost božského sebevědomí]	531
[β] Dověšení pojmu nejvyšší bytnosti v identitě abstrakce a bezprostřednosti skrze jednotlivé jáství]	533
[γ] Spekulativní vědění jako představa obce v absolutním náboženství]	534
3. [Rozvoj pojmu absolutního náboženství]	538
[α] Duch v sobě samém, trojjednost]	539

[β] Duch ve svém zvnějšnění, říše Syna]	541
[(1) Svět]	541
[(2) Zlo a dobro]	543
[(3) Spasení a smíření]	546
[γ] Duch ve svém vyplnění, říše ducha]	549

(DD) ABSOLUTNÍ VĚDĚNÍ

VIII. ABSOLUTNÍ VĚDĚNÍ	555
1. [Jednoduchý obsah jáství, které o sobě ví jako o bytí]	555
2. [Věda jako sebepochopení jáství]	562
3. [Pochopený duch ve svém návratu k bezprostřednosti mající jsoucnost]	567
 Použitá literatura	 571

Příloha

Ohlášení <i>Fenomenologie</i>	583
Obsah prvního vydání	584
 Ediční poznámka	 587